

म. ग्रं. सं. वाचनालय, ठाणे

विषय वा.

दा. क्र. २६९९

दा. क्र. २६९९

२६९९

महाराष्ट्र

चौवाडी

IRBK-0102611

IRBK-0102611

कोरेवाड

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय ८१६-८१८-८१९

वा. नं. २८०

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय ८१६-८१८-८१९

वा. नं. २८०

हा र

वा ड।

म. ग्रं. सं. ठाणे.

८१६-८१८-८१९

दा. २६९९

२६९९

“महाराष्ट्राची सदा सिद्ध” ख्याती

शिवशक २७४]

IRBK-0102611

IRBK-0102611

त कारेकर

द्वितीयावृत्ति

श्रीयुत प. स. देसाई म्हणतात: —

श्रीयुत बी. व्ही. अर्फ 'वासुदेवसुत' कारेकर यांनी रचलेला महा-
राष्ट्राचा पोवाडा स्फूर्तिदायक असून भावना अचंबवून आणणारा असा
आहे. शिवाय यांत प्रांतीय वास्तवता यथातथ्य रीतीने रेखाटली आहे.
'ती ही अमुची महाराष्ट्रभू प्यारी सुखकंद' आज कोणत्या रोगांनी जर्जर
झाली आणि तो रोग दूर करण्याला काय केले पाहिजे हे यथातथ्य रीतीने
सांगून 'जनजागृतीचा पडसाद' घुमवला आहे. ऐकंदरीत हा पोवाडा गेय
तर आहेच पण मननीयही आहे. २०/१२/४७.

एकसंध व विक्रमशाली महाराष्ट्र

निर्मिणाऱ्या श्री छत्रपतींच्या

संघटन-कुशलतेस

सविनय समर्पण

‘महत्त्व मजला कोण तुजमुळे’

श्रीवाग्देवीच्या वरप्रसादाने, सन्मान्य साहित्यिकांच्या
शुभाशीर्वादाने व सन्मित्रांच्या सदिच्छेने आज हा ‘महाराष्ट्राचा
पोवाडा’ रसिकचरणीं सादर करण्यास साभिमान संतोष वाटतो.

‘कोल्हापूर समाचार’ मधून प्रथम हा पोवाडा महाराष्ट्र जनतेसमोर
आणून मला उत्तेजन दिल्याबद्दल करवीर सरकारचे भाषांतरकार व संयुक्त
जनतासंबंधाधिकारी रा. सा. द. वि. टेंगशे, बी. अ., अेलअेल, बी. यांचा,
तसेच पोषक अभिप्रायाबद्दल प्रथितयश कांदबरीकार श्री. प. स. देसाई
यांचा मी अत्यंत ऋणी आहे. अितर संबंधी साहाय्यकांचाही मी आभारी आहे.

गीता जयंति

मार्गशीर्ष शु. ११ शके १८६९

कोल्हापूर, ता. २३-१२-४७

लेखक व प्रकाशक,

बाबूराव वासुदेव कारेकर
(वासुदेवसुत)

Mr. Dr. E,

सुरतेपासुनि कारवार तों मयदा जीची
सह्याद्री जिथ जाय मापण्या गंगनाची झुंची

जिच्या नर्मदा, तोंपी शीर्पी अभिप्रेका करित
 जीच्या तुंगा गोड जलानें पादतला वृत्त ...
 श्रीरामांनीं पदवृत्तीनें पावन जी केली
 अगस्तिमुनिनें तपा योग्य भू म्हणुनी जी वरिली
 दरीं डोंगरीं जेथें लेणीं दाविति पूर्व कला
 पूर्वजवैभवस्मृतीहि ताजी करीत नव काला
 कोंकण आणिक देश असति हे जिचे दोन हात
 भात कोंकणीं, शाळु देशी जी पिकवुनि पोपीत
 भीमा, कृष्णा जिच्या शोमती मध्य-मेखलाच
 शोभे गोदावरी जणूं ती ललाट-रेषाच
 निझर झुळझुळ मंजुळ जेथें गाति शांतिपाठ
 ज्ञानदेवतुक्यादि अभविती जिथें भक्ति-पेठ
 ठायीं ठायीं जिथें दैवतें जागृत हांकेला
 भवानिचा वरदायि पहारा जेथें वसलेला
 श्रीशिवराये जेथें केली 'शहावरी मात'
 राष्ट्रभक्तीची जिथें समर्थ चेतविली ज्योत
 त्यागवृत्तिचा भगवा झेंडा अंच जिथें डोले
 वैभवशाली जरिपटकाही मिरवत जिथें डोले
 त्रिखंडकीर्ती-विक्रम जेथें मर्द मराठे ते
 अफगाणां, थरकांप निजामा जे झाले करिते
 सह्याद्रीचा कोट दंडपवी अरि-छाती-कोट
 भीमथडीचीं तटें पळविति अरितें वेंछुट

'मित मराठी' अजून भिववी ती वंगाल्याला
 सिंधुदुर्ग तो आळा घाली पर-चांचेगिरीला
 कांदाभाकर खाजुनि ठेवी रहाणीहि साधी
 मराठमोळा मोळा चारी पुरुषार्थहि साधी

शुद्ध मराठी भूषण, जिची अमृतांतें पैज
 रसाळ तितुकी भावोद्दीपक, ओसंडे ओज
 शक्तियुक्तिची भूमि गाजली चारी मुलखांत
 बुद्धि, श्रद्धा समान वांटा जिथ हातोहान्न
 अंकीं, स्कंधीं जिच्या विहरतों आम्ही स्वच्छंद
 ती ही अमुची महाराष्ट्र-भू प्यारी सुखवंद
 स्वतंत्रते देवते भगवती, मुजरा तुज करितों
 तुझ्या लाडक्या महाराष्ट्राचा पोवाडा गातों ॥ २ ॥

तीच महाराष्ट्र-भू बुजबुजे आज बखेड्यांनीं
 मतमतांतरीं, द्वेषमत्सरीं पुरती ग्रासूनी
 राजकारणीं, धर्मकारणीं वाद किती शिरले
 माणुसकीसहि लोक पारखे हाय ! कसे झाले ?
 श्वानमांजरे जबळ करुनी, असृश्यां दूर—
 लोटुनि करिती मानव्याचा हा ! चक्काचूर
 बरोवरीची सर्वतोपरीं स्त्रीजातहि असतां
 तुडबुनि पदतलिं सदा वालिती तिज बुक्क्या, लाथा
 शिवरायासम दूर जन्मती वंद्य जिच्या पोटीं
 स्वतां बनूनी नीच दाविती कशी तिला काठी ?
 ज्या त्या बाबीविषयीं चाले किति वादावादी
 येअ त्यामुळे कसें कळेना प्रगतीला मंदी
 अक्यभावना लोप पावली विचारआचारीं
 संघटनेला खोट पाडिते ही दावेदारी
 विचार करुनी ऐकजूट व्हा, बंधूनों, या, या
 नजर वांकडी करावया सगळीकोणाची माया ?
 स्वतंत्रते देवते भगवती, मुजरा तुज करितों
 तुझ्या लाडक्या महाराष्ट्राचा पोवाडा गातों ॥ ३ ॥

सवटनेचा विगुल वाजला, या, या; या पुढेतीं
 दावा जगता महाराष्ट्राची 'सदा सिद्ध' ख्याती
 कर्तव्याची जाणिव ठेवा, कर्तव्यगारीची—
 शीग लागुं द्या प्रसंग ओळख जबाबदारीची
 वेहिमत ना वना बंधुनो, आळस झिडकारा
 अुठा, अेक व्हा, लागा कार्या; जिरवा अरि--तोरा
 सावध शत्रू, आपण गाफिल नको असं व्हाया
 बुद्धिमंत मित्रहो, हवं का तुम्हां सांगाथा
 कांपविले चळचळां, चरचरां कंठनाळ चिरिले
 काय विसरले शिखानष्ट ते भ्रष्ट लुंगिवाले ?
 सह्याद्रीचा सिंह, जंबुका काय भीक घाली
 दिल्लीशा जो नाचवीत करतलीं विजयशाली
 मराठभाला नाही झाला बोंथट तो अजुनी
 प्रसंग येतां खड्ग मराठी दावीलचि पाणी
 वृथा वलाना अितरांच्या कधि नच चालूं देंअी
 जात मराठी महोभिमाना नी नच खपवुनि घेअी
 स्वतां कुरापत काढायाचा मंसं मुळीं वाणा
 आला शत्रू प्रतिकाराया समर्थ परि जाणा
 अमुचें नाही हाडवैर कधि यवन--अिग्रजांशीं
 शांत मनानें मित्रपणानें वागतील त्यांशीं
 तरी मित्रहो, त्वरें अेक व्हा, अेकदिलें वागा
 मतें असोतचि भिन्न, कारणीं देशाच्या लागा
 हांक घालितां जागे खडकन अेकजात व्हावें
 अेका छत्राखालीं सत्वर सर्वांनीं यावें
 नसेल ज्याचें ज्ञान त्वरित व्या शिकुनि तें शास्त्र
 मुख्य मंत्र हा अेकदिलानें होअूं अेकत्र

आज लढाऊ रीत निराळी कळेले शिकतांना
 शस्त्रें अस्त्रें वेगवेगळीं उपलब्धचि नाना
 प्रसंग सुचवी मार्ग नित्य हा दावा देवाचा
 ठेवा त्यावरि भाव, दाविलचि पथ सन्मानाचा
 स्वतंत्रते देवते भगवती, मुजरा तुज करितों
 तुझ्या लाडक्या महाराष्ट्राचा पोवाडा गातों ॥४॥

थाप डफावरि पडे शाहिरी, बंद बंद तुटती
 स्फूर्ति संचरे, ओंठ थरथरे, बाहू पुरपुरती
 पोवाड्याचा थाट असा मम जरी नसेल, नसो
 प्रभाकराची जडणवडण वा जरी न यांत दिसो
 महाराष्ट्राचे गति पवाडे, गतिल शाहीर
 अल्पमतीचा त्यांतच माझा मिळवी मी सुर
 कलापूर्ण ते गाती सुंदर गीत श्रीपाद^४
 रामगणेशें त्यांत मिसळला कणखर निज साद
 तुळजापुरकर^६ भावभक्तिचा करिती अनुवाद
 'वासुदेवसुत' जनजागृतिचा घुमवी पडसाद
 स्वतंत्रते देवते भगवती, मुजरा तुज करितों
 तुझ्या लाडक्या महाराष्ट्राचा पोवाडा गातों ॥५॥

१ मराठे वीरांच्या धडक्रीनें बंगाली लोकांनीं खंदक खणून बांधलेला तट सुप्रसिद्ध आहे. २ नरवीर महादजी शिंदे यांनीं बहादुरशहाला दिल्लीच्या तक्तावर बसविलेले इतिहासज्ञांस विदीत आहेच. ३ पेशवांशींतील तडफदार शाहीर ४ श्रीपाद कृष्ण कोल्हटकर ५ सुप्रसिद्ध कवि 'गोविंदाग्रज' गडकरी ६ दत्ता आप्याजी तुळजापुरकर

अ. नं. ४, ५ व ६ यांचीं 'महाराष्ट्र गीतें' सर्वांतोमुखीं झालीं आहेत.

म. प्र. र. वि.

कारेकरांची पुस्तके
प्रकाशित

* 'भारत कवि मंडळ' माफत '§ दासराम बुकडे पोसाफत

पत्ता-(१) प्रोप्रायटर 'रामकृष्ण कार्यालय,' मार्केट कोल्हापूर.
(२) श्रीयुत बी. व्ही. कारेकर, गव्हर्मेण्ट प्रेस, कोल्हापूर.

SS.

IRK-0102611

IRBK-0102611